

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 318

81de Møde.

Torsdagen den 23de Mai.

(Fort.)

Udvalget foreslaaer derfor at slutte sig til den hidtil fulgte Praxis, at en Embedsmand, som affedigtes formedelt Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, faaer $\frac{2}{3}$ af sin Lønning i Pension, dog med følgende Indskrænkninger og nærmere Bestemmelser:

a) Ingen Embedsmand kan faa mere end $\frac{2}{3}$ af sin Lønning i Pension. Herved hæves den Udfigt, som enkelte Embedsmænd hidtil have havt, til ved deres Afstedigelse at beholde $\frac{3}{4}$ eller hele deres Lønning. En Embedsmand, som astræder, vil i Reglen have saa megen Leilighed til at indskrænke sine Udgifter, uden derved at bringes i Forlegenhed, at denne Bestemmelse neppe kan kaldes ubillig.

b) Enhver Embedsmand maa i de første Aar, han tjener Staten, kun have Krav paa en ringe Pension. Dette er baade i og for sig billigt, og tillige maa man erkjende Nødvendigheden af, at Staten uden store Omkostninger maa kunne blive en Embedsmand qvit, naar den efter nogen Tids Prøve finder, at han ikke er i Besiddelse af den Dullighed, som man havde formodet. Fastsættelsen af det Tidspunkt, da det større Pensjonskrav skal indtræde, er vanskelig og maa blive noget vilkaarlig; Udvalget foreslaaer at sætte det til 5 Aars Embedstid.

c) Den yngre Embedsmand skal have Krav paa en Pension, der udgjør en noget mindre Deel af hans Lønning end den Ældres. Udvalget foreslaaer, at fastsætte denne til Halvdelen. Grændsen imellem den yngre og den ældre Embedsmand bliver atter vilkaarlig; Udvalget har tænkt, at den passende kunde sættes ved det 25de

Embedsaar. Men da Følgen heraf vilde blive, at der ved dette Aar skete en altfor pludselig Overgang, fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{2}{3}$ af Lønningen, foreslaaer man at fordele Forskjellen paa de nærmest liggende Aar, f. Ex. saaledes, at Forholdet steg fra det 20de Embedsaar til det 30te med $\frac{1}{10}$ af Forskjellen eller $\frac{1}{60}$ af Lønningen, ligesom man, for at undgaae den pludselige Overgang til en Pension af den halve Gage ved 5 Aars Alderen, foreslaaer en gradvis Opstigen til denne.

Herefter stiller Udvalgets Forslag sig saaledes:

Den Embedsmand, som har tjent under 2 Aar, faaer	$\frac{1}{10}$	
2—3 =	$\frac{2}{10}$	
3—4 =	$\frac{3}{10}$	
4—5 =	$\frac{4}{10}$	
5—20 =	$\frac{5}{10}$	eller $\frac{1}{2}$
20—21 =	$\frac{1}{2} + \frac{1}{60}$	$\frac{31}{60}$
21—22 =	$\frac{1}{2} + \frac{2}{60}$	$\frac{32}{60}$
22—23 =	$\frac{1}{2} + \frac{3}{60}$	$\frac{33}{60}$
23—24 =	$\frac{1}{2} + \frac{4}{60}$	$\frac{34}{60}$
24—25 =	$\frac{1}{2} + \frac{5}{60}$	$\frac{35}{60}$
25—26 =	$\frac{1}{2} + \frac{6}{60}$	$\frac{36}{60}$
26—27 =	$\frac{1}{2} + \frac{7}{60}$	$\frac{37}{60}$
27—28 =	$\frac{1}{2} + \frac{8}{60}$	$\frac{38}{60}$
28—29 =	$\frac{1}{2} + \frac{9}{60}$	$\frac{39}{60}$
29—30 =	$\frac{1}{2} + \frac{10}{60}$	$\frac{40}{60}$
over 30 =		$\frac{2}{3}$

Udvalget er overbevist om, at der i dette System baade indeholdes en større Betryggelse for Embedsmændene og en bedre Ækonomi for Staten, end ved det i Udcastet foreslaaede. I sidste Henseende henvises til Listen over de 42 i 1847 afgaaede Embedsmænd, hvorom ovenfor er handlet. Dersom disse Embedsmænd var blevne pensionerede efter det af Udvalget foreslaaede System, da vilde Summen af deres Pension kun have udgjort 26,820 Rbd., eller